

Ο Κλάους Κένεθ στη Σχολή Γονέων της Ι.Μ. Αργολίδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Την Πέμπτη 28 Νοεμβρίου στο Κέντρο “Πανταζής Royal” στη Δαλαμανάρα, ο Κλάους Κένεθ μίλησε και συζήτησε με γονείς και νέους την περιπλάνησή του από το σκοτάδι της πλάνης στο φως της Ορθοδοξίας στα πλαίσια των ομιλιών της Σχολής Γονέων της Μητροπόλεως Αργολίδας. Ο Κλάους Κένεθ αναφέρθηκε για την άστατη ζωή που είχε στο παρελθόν και πως έφτασε από το σκοτάδι του μίσους στον Γέροντα Σωφρόνιο του Έσσεξ.

Οι ομιλίες της Σχολής Γονέων της Μητροπόλεως Αργολίδας γίνονται με μέριμνα του Μητροπολίτη Νεκταρίου. Οι συναντήσεις είναι μηνιαίες και αποτελούν μία ευκαιρία που παρέχει η Ιερά Μητρόπολη στους γονείς και υποψήφιους γονείς, ώστε να μάθουν πως μπορούν να ανταποκριθούν με επιτυχία στο σύνθετο και δύσκολο ρόλο τους.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, λειτουργούσε χώρος δημιουργικής απασχόλησης για τα παιδιά. Την οργάνωση της εκδήλωσης είχε ο Γενικός

Αρχιερατικός της Μητροπόλεως Αργολίδας π. Πέτρος Αθανασόπουλος.

ΚΛΑΟΥΣ ΚΕΝΕΘ- ΕΝΑΣ ΑΡΝΗΤΗΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Αν υπάρχουν στον 20ό αιώνα κάποιοι άνθρωποι, που τους αξίζει ο τίτλος του «Οδυσσέα του πνεύματος», ένας από αυτούς είναι σίγουρα ο Κλάους Κένεθ. Ταξίδεψε σχεδόν σε όλες τις εκδοχές της παγκόσμιας θρησκευτικότητας. Περιπλανήθηκε στο σκοτάδι, γνωρίζοντας όλες τις μορφές του. Και ανακάλυψε το φως, την ελευθερία και την αγάπη εκεί, όπου ποτέ δεν περίμενε να τα βρει. Αυτή είναι η ιστορία του.

«Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου το αφιέρωσα στην αναζήτηση της αγάπης και της αλήθειας, και η πραγματική απόσταση που διήνυσα κατά την πνευματική αυτή διαδρομή προϋπέθετε πολλές περιπλανήσεις ανά τον κόσμο. Πέρασα από την Ινδία, το Θιβέτ και την Ταϊλάνδη, καθώς και από αραβομουσουλμανικές χώρες, όπως ο Ιράν, το Αφγανιστάν, το Μαρόκο και τη Μαλαισία. Ταξίδεψα στην Αλάσκα, στο Μεξικό και στη Βραζιλία, για να δοκιμάσω άλλα συστήματα, περιλαμβανομένων του κομμουνισμού, του αθεϊσμού και της χίπικης κουλτούρας. Επί αρκετά χρόνια μελέτησα ενδελεχώς τις ανατολικές θρησκείες: τον ινδουισμό, το βουδισμό, τον ισλαμισμό, καθώς και την πνευματικότητα των Αμερικανών αυτοχθόνων. Άλλες φορές πάλι, έμπλεξα με τον υπόκοσμο των ναρκωτικών και εισχώρησα στον εσωτερισμό και την απόκρυφη γνώση, περιερχόμενος σε κατάσταση έκστασης. Όμως, τίποτα δεν μπορούσε να γεμίσει το κενό που υπήρχε

της ψυχής μου, μέχρι την ημέρα που βρέθηκα αντιμέτωπος με εφτά όπλα. Τότε μόνο -και απροσδόκητα- είχα μια συγκλονιστική κατ' ιδίαν συνάντηση με τον Άγνωστο σε μένα Θεό. Τότε ήταν που σώθηκα, κατά ένα θαυμαστό, βέβαιο, τρόπο. Πάντοτε έτρεχα να ξεφύγω από το Θεό, από τους ανθρώπους και τον εαυτό μου. Ήταν ένα ταξίδι στην κόλαση, γεμάτο μίσος και θάνατο, ώσπου να αντικρίσω την αλήθεια για το ποιος πραγματικά ήμουν. Άκουσα πολλές φορές να προφέρουν το όνομα του Ιησού και άλλες τόσες φορές Τον απέρριψα και Τον αρνήθηκα. Δεν Τον είχα καθόλου ανάγκη, ή έτσι νόμιζα. Επειδή είναι βέβαιο πως ο ίδιος ο Θεός με αγαπά και με περιβάλλει με τη Χάρη Του, το να πιάνω τον εαυτό μου τώρα να αφηγείται και να τραγουδά για την αγάπη του Θεού, το θεωρώ απίστευτο και θαυμαστό. Ίσως κάποιοι στο άκουσμα του ονόματος του Ιησού να μη θελήσουν να διαβάσουν την ιστορία, αντιμετωπίζοντας καθετί παρόμοιο ως «πνευματική ανισορροπία». Αυτός όμως που ειλικρινά αναζητεί την αλήθεια προκειμένου να βρει την αλήθεια, θα διαβάσει την ιστορία αυτή με πολλή προσοχή, αλλά και προς

Θεού και
μας στη

